

Teismo praktikos rinkinys

Byla T-111/20

**PT Wilmar Bioenergi Indonesia ir kt.
prieš
Europos Komisiją**

2022 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) sprendimas

„Subsidijos – Indonezijos kilmės biodyzelino importas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2092 – Galutinis kompensacinis mokestis – Reglamentas (ES) 2016/1037 3 straipsnio 1 dalies a punktas – Finansinis indėlis – Reglamentas Nr. 2016/1037 3 straipsnio 2 dalis – Nauda – Reglamentas Nr. 2016/1037 7 straipsnio 1 dalies a punktas – Kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimas – Reglamentas Nr. 2016/1037 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis ir 2 dalis – Veiksmai, kuriais privačiam subjektui „pavedama“ arba „nurodoma“ vykdyti finansinio indėlio suteikimo funkciją – Mažesnis nei tinkamas atlygis – Pajamų ar kainų palaikymas – Reglamentas Nr. 2016/1037 28 straipsnio 5 dalis – Turimų duomenų naudojimas – Reglamentas Nr. 2016/1037 3 straipsnio 2 dalis ir 6 straipsnio d punktas – Nauda – Reglamentas Nr. 2016/1037 8 straipsnio 8 dalis – Didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmė – Reglamentas Nr. 2016/1037 8 straipsnio 5 ir 6 dalys – Priežastinis ryšys – Priskyrimo analizė – Nepriskyrimo analizė“

1. *Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Institucijų diskrecija – Teisminė kontrolė – Ribos (Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 2016/1037)*

(žr. 26, 149 punktus)

2. *Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Subsidija – Sąvoka – Kilmės arba eksportuojančios valstybės valdžios institucijų finansinis indėlis – Tiesioginis lėšų pervedimas – Sąvoka – Lėšų kilmė – Eksporto rinkliava – Referencinės kainos nustatymas – Viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos atliekamas skirtumo tarp dyzelino referencinės kainos ir biodyzelino referencinės kainos pervedimas biodyzelino gamintojui – Įtraukimas (Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis)*

(žr. 27–36, 43–60 punktus)

3. *Europos Sąjungos teisė – Aiškinimas – Metodai – Aiškinimas atsižvelgiant į Sąjungos sudarytus tarptautinius susitarimus – Reglamentas 2016/1037 aiškinimas atsižvelgiant į*

1994 m. GATT susitarimą dėl antidempingo – Atsižvelgimas į ginčų sprendimo tarybos pateiktą aiškinimą

(Susitarimas dėl bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (1994 m. antidempingo susitarimas); Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 2016/1037)

(žr. 39 punktą)

4. Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Subsidija – Sąvoka – Gavėjui suteikta nauda – Naudos apskaičiavimas – Komisijos diskrecija – Komisijos priimtose gairėse dėl subsidijų dydžio apskaičiavimo – Pasekmės – Savo diskrecijos apribojimas
(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 3 straipsnio 1 ir 2 dalys, 6 dalies d punktas ir 7 dalis)

(žr. 63–68, 70–87, 90–98, 100–105, 199–211 punktus)

5. Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Subsidija – Sąvoka – Kilmės arba eksportuojančios valstybės valdžios institucijų finansinis indėlis – Sistema, pagal kurią nustatomi apribojimai neapdoroto alyvpalmių aliejaus eksportui ir dėl kurios jo eksportas tampa komerciniu požiūriu nepatrauklus – Įtraukimas
(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis)

(žr. 111–118, 121–148, 150–152, 164, 165 punktus)

6. Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Tyrimo eiga – Turimų duomenų naudojimas suinteresuotoms šalims atsisakius bendradarbiauti – Diskrecija – Institucijų pareiga naudotis kuo geresniais duomenimis – Nebuvimas
(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 28 straipsnio 1 ir 5 dalys)

(žr. 155–162, 167–171 punktus)

7. Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Subsidija – Sąvoka – Pajamų ar kainų palaikymas, kaip tai suprantama pagal 1994 GATT XVI straipsnį – Priemonės, kuriomis biodyzelino gamintojams suteikiama prieiga prie pagrindinės jų žaliavos už mažesnę nei pasaulinės rinkos kainą – Įtraukimas
(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 3 straipsnio 1 dalies b punktas)

(žr. 180–191, 194–197 punktus)

8. Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Žala – Didelės žalos grėsmė – Įrodymai – Veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, analizė – Atsižvelgimas į duomenis, susijusius su vėlesniu nei tiriamasis laikotarpis – Teisminė kontrolė – Akivaizdi vertinimo klaida – Įrodinėjimo pareiga

(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 2 straipsnio d punktas ir 8 straipsnio 1, 2, 4, 5 ir 8 dalys)

(žr. 217–256 punktus)

9. *Bendra prekybos politika – Apsauga nuo trečiųjų valstybių teikiamų subsidijų – Žala – Priežastinio ryšio nustatymas – Atsižvelgimas į veiksnius, nesusijusius su subsidijuojamu importu – Tokių veiksmų įtaka priežastinio ryšio nustatymui – Teisminė kontrolė – Akivaizdi vertinimo klaida – Įrodinėjimo pareiga*
(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2016/1037 1 straipsnio 1 dalis ir 8 straipsnio 5 ir 6 dalys)

(žr. 259–263, 266–277, 280–294 punktus)

Santrauka

Pabaigusi 2018 m. pradėtą antisubsidijų tyrimą Europos Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą 2019/2092, kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas¹.

Indonezijos bendrovės *PT Wilmar Bioenergi Indonesia*, *PT Wilmar Nabati Indonesia* ir *PT Multi Nabati Sulawesi*, gaminančios biodyzeliną ir jį eksportuojančios į Europos Sąjungą, pareiškė ieškinį dėl šio įgyvendinimo reglamento panaikinimo.

Atmesdamas jų ieškinį Bendrasis Teismas patikslino kelių sąvokų, vartojamų Pagrindiniame antisubsidijų reglamente 2016/1037², apimtį. Be to, jis nagrinėjo Argentinos kilmės biodyzelino importo poveikį priežastiniam ryšiui tarp Indonezijos kilmės biodyzelino importo ir didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmės.

Bendrojo Teismo vertinimas

Visų pirma Bendrasis Teismas atmetė prieštaravimą, grindžiamą Komisijos padaryta akivaizdžia vertinimo klaida, nes ji nusprendė, kad Alyvpalmių plantacijų fondo, viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos, mokėjimus Indonezijos biodyzelino gamintojams galima laikyti valdžios institucijų „finansiniu indėliu“ tiesiogiai pervedant lėšas pagal Pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, pirma, kad sąvokoje „valstybės institucijų finansinis indėlis“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, nėra jokio patikslinimo dėl pervestų lėšų kilmės, taigi ji apima visas finansines priemones, kurias valdžios institucijos gali faktiškai naudoti. Vadinasi, valdžios institucijų biodyzelino gamintojams pervestų lėšų kilmė neturi jokios įtakos jų kvalifikavimui kaip finansinio indėlio. Be to, tai, kad šios lėšos yra gaunamos iš eksporto rinkliavos, kurią moka eksportuojantys gamintojai, nereiškia, kad jas pervedama biodyzelino gamintojams institucija nepatiria išlaidų.

¹ 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2092, kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 317, 2019, p. 42).

² 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 55), iš dalies pakeistas 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/825 (OL L 143, 2018, p. 1) (toliau – Pagrindinis antisubsidijų reglamentas).

Antra, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad vertinant, ar tiesioginis lėšų pervedimas gali pateisinti kompensacinio muto nustatymą, reikia atsižvelgti į tai, kad įmonė, kuriai atliekamas toks pervedimas, negauna atlygio ar lygiaverčio mokėjimo. Šiomis aplinkybėmis, kadangi ieškovės neįrodė, kad šie mokėjimai turėjo būti mokami pagal pirkimo sutartį, sudarytą Indonezijos valdžios institucijų ir biodyzelino gamintojų, Komisija pagrįstai galėjo pripažinti finansinio indėlio tiesiogiai pervedant lėšas buvimą.

Bendrasis Teismas taip pat atmetė prieštaravimus, grindžiamus Komisijos klaida, padaryta apskaičiuojant naudą, Indonezijos biodyzelino gamintojams suteiktą dėl Alyvpalmių plantacijų fondo mokėjimų. Ieškovių teigimu, Komisija turėjo nustatyti biodyzelino gamintojams suteiktą naudą, iš kompensuotinos subsidijos sumos atimdama biodyzelino tiekimo transportavimo išlaidas pagal Pagrindinio antisubsidijų reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas pažymėjo, kad apskaičiuodama subsidijos dydį Komisija teisėtai rėmėsi savo Pranešimu dėl subsidijų dydžio apskaičiavimo atliekant antisubsidinius tyrimus³. Remiantis šiame pranešime pateiktomis gairėmis, išlaidų ir sąnaudų atskaita, be kita ko, siejama su sąlygomis, kad jos tiesiogiai buvo sumokėtos valdžios institucijoms tiriamuoju laikotarpiu ir kad buvo įrodytas jų privalomumas siekiant gauti subsidiją. Kadangi šios sąlygos suderinamos su Pagrindiniu antisubsidijų reglamentu, ieškovės neįrodė nei to, kad nagrinėjamos transporto išlaidos buvo sumokėtos tiesiogiai Indonezijos valdžios institucijoms, nei to, kad jos buvo privalomos.

Toliau Bendrasis Teismas nusprendė, kad taikydamos neapdoroto alyvpalmių aliejaus (NAA)⁴ eksporto apribojimus, kuriuos sudarė Indonezijos valdžios institucijų nustatytas eksporto mokestis ar rinkliava ir Indonezijos valdžios institucijoms priklausančio NAA gamintojo kainos nustatymas, Indonezijos valdžios institucijos „pavedė“ arba „nurodė“, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio antrą įtrauką, NAA tiekėjams tiekti savo produktus už mažesnę nei tinkamas atlygį.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ši nuostata yra kovos su vengimu priemonė ir kad, siekiant užtikrinti jos veiksmingumą, kaip „pavedimą“ reikia suprasti bet kokius valdžios institucijų veiksmus, kuriais privačiam subjektui tiesiogiai ar netiesiogiai patikima atsakomybė vykdyti vieną iš funkcijų, nurodytų to reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i–iii papunkčiuose, o kaip „nurodymą“ – bet kokius valdžios institucijų veiksmus, kuriais jos privataus subjekto atžvilgiu tiesiogiai ar netiesiogiai naudojasi savo įgaliojimais tam, kad jis vykdytų vieną iš tokių funkcijų. Taip buvo šiuo atveju, nes nagrinėjamus eksporto ribojimus valdžios institucijos nustatė aiškiai siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas Indonezijos biodyzelino pramonei, išlaikant dirbtinai mažas NAA kainas vidaus rinkoje. Be to, kadangi dėl šių eksporto apribojimų buvo apribota NAA nacionalinių gamintojų veiksmų laisvė, apribojant jų galimybę nuspręsti, kokioje rinkoje parduoti savo produktus, Indonezijos valdžios institucijų veiksmų negalima laikyti paprasčiausiu NAA nacionalinių gamintojų skatinimu.

Be to, šie eksporto ribojimai taip pat gali būti laikomi subsidijomis kaip „bet kokios formos pajamų ar kainų palaikymas, kaip apibrėžta GATT 1994 XVI straipsnyje“, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, nes jie didina biodyzelino gamintojų gaunamas pajamas, leidžiant jiems gauti pagrindinę žaliavą ir pagrindinį sąnaudų elementą už mažesnę nei pasaulinės rinkos kainą. Iš tiesų „pajamų ar kainų palaikymas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apima visus viešosios valdžios institucijų veiksmus, kuriais

³ Komisijos pranešimas dėl subsidijų dydžio apskaičiavimo atliekant antisubsidinius tyrimus (OL C 394, 1998, p. 6).

⁴ Indonezijos biodyzelinas yra gaminamas iš neapdoroto palmių aliejaus.

tiesiogiai ar netiesiogiai siekiama išlaikyti pajamų ar kainų stabilumą arba jas padidinti, o nuoroda į GATT XVI straipsnį reiškia, kad taip pat reikia atsižvelgti į šių veiksmų poveikį eksportui ir importui.

Galiausiai Bendrasis Teismas atmetė prieštaravimus, grindžiamus Komisijos padarytomis klaidomis nustatant didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmę, nes ji nusprendė, kad yra priežastinis ryšys tarp importo iš Indonezijos ir didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmės, neatsižvelgdama į biodyzelino importo iš Argentinos poveikį.

Šiuo aspektu Bendrasis Teismas priminė, kad pagal Pagrindinio antisubsidijų reglamento 8 straipsnio 6 dalį nagrinėdama priežastinį ryšį tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir subsidijuojamo produkto importo Komisija turi atmesti bet kokią dėl kitų veiksnių atsiradusią žalą ir taip patikrinti, ar šių veiksnių poveikis negali nutraukti jos nustatyto priežastinio ryšio. Vis dėlto tam, kad egzistuotų priežastinis ryšys, nebūtina, kad subsidijuojamo produkto importas būtų vienintelė Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis, nes Komisija gali šiam importui priskirti žalą, net jeigu jo poveikis lemia tik dalį didesnės žalos, kuri atsirado dėl kitų veiksnių.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas nusprendė, pirma, kad tai, jog išliko žalos grėsmė, susijusi su Argentinos kilmės biodyzelino importu, nepaneigia to, kad dėl Indonezijos kilmės biodyzelino importo kyla kita žalos grėsmė. Antra, kadangi importui iš Argentinos jau buvo taikomos kompensacinės priemonės, jis negalėjo nutraukti priežastinio ryšio tarp importo iš Indonezijos ir žalos Sąjungos pramonei grėsmės. Be to, Bendrasis Teismas konstatavo, kad, nepaisant importo iš Argentinos, žalos grėsmė, kurią kėlė importas iš Indonezijos, buvo didelė ir kad buvo galima nustatyti priežastinį ryšį tarp pastarojo importo ir žalos Sąjungos pramonei grėsmės.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.